

saatter i vort Fædreland; kan det ærede Medlem derfor paa en eller anden Maade yde sin Støtte til, at dette Forhold forandres, saa kan han være sikker paa, at der her er et Omraade, hvor vi af et fuldt og godt Hjerte kunne arbejde sammen. Jeg er ligeledes enig i, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har udtalt om den uforholdsmæssig store Fordel, som den danske Statskasse drager af den grønlandske Handel. Jeg tror, at den heldigste Maade at raade Bod derpaa vilde være, ikke at hengive sig yderligere til Missions- og Oplysningsforsøg, men ganske simpelt at forhøje de Priser, som tilstaaes Grønlanderne for de Varer, som de tvungne sælge til Staten. Jeg tror, at dette er den heldigste og simpleste Maade, hvorpaa der kunde raades Bod her. Jeg tvivler ikke om, at ogsaa de interessante juridiske Spørgsmaal, som det ærede Medlem reiste, og som han stillede til Justitsministeren, om end i forskjelligt Omfang, kunne vente at finde nogen Tilslutning, og at der ogsaa der kunde være en frugtbar Mark at virke paa. Men desuden staar det jo at vente, at denne Session i det Hele taget vil blive gavnligt selskabet med et betydeligt Antal af Lov. Det er den sidste Session af den treaarige Rigsdagsperiode, det skulde efter den naturlige Udviklingsgang jo være den, i hvilken det største Antal af Lov blev førte igjennem til et endeligt Resultat; det skulde jo være den, der havde Fordelen af to foregaaende Samlingers Arbeide. Vi have jo ogsaa faaet en Del Lov fremsatte fra Ministeriet, og jeg antager ikke, at Listen over dem paa nogen Maade kan være udtømt med de alt fremkomne Sager. Jeg maa forudsætte, at der endnu er forskjellige Sager, angaaende hvilke vi kunne vente at faae Lovforslag fremsatte fra den høitærede Regjering. Der er jo f. Ex. bebudet den store, vigtige Bøffelov, som formodentlig kun af den Grund ikke allerede er forelagt os, at der endnu staar nogle Forhandlinger tilbage med de to Lande, med hvilke man ønsker at opnaa Enhed i Bøffelovgivningen. Der er en Lov, som i forrige Samling var fremme og selskabet Landsthinget meget længe, og som synes at maatte nærme sig det Tidspunkt, hvor det kunde vente sin praktiske Løsning, et Lovforslag, som faare meget interesse, navnlig det menige Folk, det er Forslaget til en Fiskerilov. Jeg kan ikke antage, at dette Lovforslag skulde være glemt fra Ministeriets Side, eller at det ikke skulde komme frem i denne Samling. Der har været talt om, at der vilde foreslaa os et Lovforslag angaaende Kontrol med Handelskibe med Hensyn til deres Sydygtighed, og at der ligeledes paataentes Oprettelse af en maritim Domstol til Paakjendelse af visse Tilfælde af Forsømmelser eller Forsyndelser fra Skibsførerens Side. Jeg haaber, at disse Lov endnu vilde komme, og saa have vi jo endda det private Initiativs mangfoldige Mu-

ligheder. Vi have jo i Mar stillt os lidt fra den sædvanlige Fremgangsmaade, og i den lille Forandring, der er foregaaet i vor Rigsdagspraxis, ser jeg et Vidnesbyrd om, at i alt Fald den ærede Formand i dette Thing ønsker at gjøre Alt, hvad der staar i hans Magt for at fremme det almindelige Lovgivningsarbeide saa meget som muligt. Det er, saa vidt min Efterforskning har kunnet godtgjøre, første Gang, at der forud for Finantsloven her i Folkethinget er blevet behandlet Lov af ikke finantfielt Indhold. Jeg erindrer kun eet Tilfælde, hvor nogen anden Sag er gaaet forud for Finantslovens Behandling; det var i det berømte Mar 1873, da der forud for Finantsloven blev behandlet et Forslag til en Beslutning om at negte Finantsloven, en Beslutning, der, som bekendt, virkelig blev vedtagen, og som Folkethinget jo ogsaa under Anførsel af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, der vistnok med Stolthed ser tilbage paa denne Bedrift, fik Leilighed til at følge til sin egen Skam og Skade. Ellers tror jeg ikke, det nogeninde er hørt, at der i Folkethinget er forhandlet nogen anden Sag foran Finantsloven, og naar det er slet i Mar, tør jeg maasse deraf drage et Varsel om, at man overhovedet ønsker, at det almindelige Lovgivningsarbeide i denne Session maa blive fremmet mere end hidtil. Som sagt, i denne Bestræbelse kan det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds være overbevist om, at vi vilde støtte ethvert Parti, hvad enten det er hans eller hans Modstandere, og at vi ikke der smaaligt skulle hellige vor Kjærlighed til den ene af Siderne, men med fuldstændig Upartiskhed skulle sende saa venlige Blikke til begge Sider, at der maasse derud af kunde komme en fælles Virksomhed.

Med Hensyn til de almindelige Grundtræk i den os forelagte Finantslov har der fra flere Sider været gjort Forsøg paa at fremskille den Udtalelse, der ledsagede Lovforslagets Forelæggelse ved den høitærede Conseilspræsident og Finantsminister som altfor langvinfl. De tre ærede Medlemmer, der sidst have talt i Sagen, have alle hengivet sig til meget pessimistiske Betragtninger over hele den finantfielle Stilling. Videre tror jeg rigtignok det blev drevet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Man pleier at hebreide Finantsministere, der ere altfor tilbøjelige til at søge at faae et godt Udseende paa deres Finantslove, at de gjøre sig skyldige i Noget, hvis tekniske Udtryk er „Minusmacheri“; men jeg maa tilstaa, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds drev sine Bestræbelser i Retning af „Minusmacheri“ videre, end jeg nogeninde har hørt, nogen Finantsminister har gjort i modsat Retning. Det er sandt, at det ikke var noget Originalt, vi have læst denne Tanke tilforn, at hvis vi ikke havde Krigsskatten paa Tolden, vilde vi have haft en